

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/207/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014201064
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014201064.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., právne zastúpeného advokátom, JUDr. Jozef Vármus, PhD., Advokátska kancelária VARMUS, s.r.o., so sídlom Palárikova č. 83, Čadca, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Andreja Kmeťa č. 17, Žilina, za účasti: 1/ O. A. ml., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., 2/ P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., 3/ Mgr. O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., 4/ O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., 5/ O.Q., bytom L., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ObU-ZA-OVBP2-2014/011273-1/Pál zo dňa 11.07.2014 v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/161/2014-54 zo dňa 22. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/161/2014-54 zo dňa 22. apríla 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. ObU-ZA-OVBP2-2014/011273-1/Pál zo dňa 11.07.2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Čadca, č. j. VD/2778/2013/St zo dňa 14.01.2014, ktorým mu nariadilo odstrániť "Stavebné objekty slúžiace na ustajnenie hospodárskych zvierat" na pozemku v k. ú. L., parc. č. 15146/3 KN - C podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny

poriadok) .

Prvostupňovým rozhodnutím Mesto Čadca vo vzťahu k žalobcovi rozhodlo v zmysle začatého konania podľa § 88a ods. 1 zákona číslo 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon) a podľa § 88a ods. 2 stavebného zákona nariadilo odstránenie stavebných objektov slúžiacich na ustajnenia hospodárskych zvierat na predmetnom pozemku. Vo výrokovej časti rozhodnutia určilo podľa § 90 ods. 3 stavebného zákona podmienky pre odstránenie stavby.

Krajský súd v Žiline poukázal na obsah spisu, z ktorého mal preukázané, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 20.7.2009 rozhodol vo vzťahu k žalobcovi podľa § 88a ods. 2 stavebného zákona tak, že nariadil odstránenie stavebných objektov slúžiacich na ustajnenie hospodárskych zvierat na danom pozemku a vrátení terénu do pôvodného stavu. Lehota na odstránenie stavby bola stanovená na 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Hlavným dôvodom žalobných námietok je poukazovanie na skutočnosť, že sa jedná o podobné rozhodnutie ako to, ktoré bolo vydané v roku 2009, a jeho vydaniu bránila prekážka právoplatne rozhodnutej veci. V danom prípade by sa teda podľa žalobcu, jednalo o totožnosť veci, totožnosť účastníkov konania a rovnaký skutkový stav.

Podľa názoru krajského súdu, v danom prípade nebola splnená podmienka totožnosti účastníkov konania, pretože v pôvodnom konaní z roku 2009 - odstránenie nepovolených stavebných objektov slúžiacich na ustajnenie hospodárskych zvierat na danom pozemku, konal prvostupňový správny orgán vo vzťahu k účastníkovi konania - žalobcovi, samostatne. V konaní, v ktorom bolo vydané rozhodnutie zo dňa 14.1.2014 vystupovali okrem žalobcu aj ďalší účastníci konania. Zo založenej kópie z katastrálnej mapy vzťahujúcej sa na parcelu č. 15146/3 je zrejmé, kde sú postavené nepovolené stavebné objekty vo vlastníctve žalobcu, pričom účastníci konania boli účastníkmi konania podľa § 88a ods. 7 za použitia ustanovenia § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona ako vlastníci susedného pozemku, parc. č. CKN 5146/3, ktorých vlastnícke alebo iné právo k pozemkom a stavbám môže byť dodatočným stavebným povolením dotknuté. Z uvedeného dôvodu sa nemohlo jednáť o prekážku rozhodnutej veci.

Prvšie rozhodnutie o odstránení nepovolenej stavby bolo založené na okolnosti, že sa jednalo o nepovolenú stavbu v rozpore s platným územným plánom Mesta Čadca z roku 2007. Preskúmané rozhodnutie vychádza z konštatovaného rozporu s platným územným plánom Mesta Čadca, ktorý bol schválený dňa 20.9.2012 uznesením Mestského zastupiteľstva č. 93/2012. Nie je teda možné konštatovať, že skutkový stav vo veci by sa podstatným spôsobom nezmenil, keďže stavebné úrady posudzovali nepovolenú stavbu s prihliadnutím na iný, aktuálny územný plán mesta Čadca.

Rozhodnutie správnych orgánov považoval za súladné so zákonom, keď v jeho odôvodnení bol konštatovaný rozpor nepovolenej stavby s verejným záujmom, platnou územnoplánovacou dokumentáciou, ktorú žalobca nenamietal. Žalovaný sa s námietkou žalobcu o existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci v rámci svojich možností vysporiadal.

Súd zároveň poukázal na okolnosť, že účelom prieskumu rozhodnutí správnych orgánov nemôže byť formálne zrušenie rozhodnutia len preto, aby sa zopakoval celý priebeh konania a preto nedostatočné vysporiadanie sa s námietkou žalobcu ohľadom odôvodnenia rozhodnutia nepovažoval za takú vadu, ktorá by mala vplyv na jeho zákonnosť.

Neúspešnému žalobcovi súd nepriznal právo na náhradu trov konania.

II.

Voči rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom určenej lehote odvolanie. Podľa jeho názoru, v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 221 ods. 1 O.s.p., odôvodňujúcim zrušenie rozhodnutia súdu. Uviedol, že krajský súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 22.4.2015, pričom žalobca v dostatočnom časovom predstihu písomne ospravedlnil svoju neprítomnosť zo zdravotných dôvodov, o

čom predložil potvrdenie o práceneschopnosti. Z tohto dôvodu požiadal o odročenie pojednávania. Prvostupňový súd rozhodol v neprítomnosti žalobcu s poukazom na skutočnosť, že žalobca na pojednávanie nebol predvolaný, jeho účasť nepovažoval za potrebnú vzhľadom na povinné zastúpenie advokátom. Súd nevzhladol závažné zdravotné dôvody, ktoré by bránili právnomu zástupcovi žalobcu zúčastniť sa pojednávania.

Podľa názoru žalobcu, krajský súd nesprávne ustálil právnu bezvýznamnosť prekážky žalobcu zúčastniť sa pojednávania. S poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 druhej vety O.s.p. uviedol, že existovali dôležité dôvody na odročenie pojednávania a súd svojím postupom porušili jeho práva byť prítomný osobne na pojednávaní a na ňom uplatňovať svoje práva a konať pred súdom. Jedná sa o právo účastníka konania a nie o právo jeho právneho zástupcu, pretože si uplatňuje pred súdom svoje práva osobne a aj prostredníctvom právneho zástupcu. To, že žalobca nebol na pojednávanie predvolaný nie je pravdivé, pretože predvolanie na pojednávanie súd vykonal prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu.

V danom prípade krajský súd nesprávne posúdil právnu vec vo vzťahu k existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Boli vydané dve rozhodnutia o odstránení stavby z toho istého dôvodu, pre rozpor s územným plánom mesta. Vo vzťahu k žalobcovi sa jednalo o prekážku *res iudicatae*, pretože na základe toho istého skutkového stavu už bolo vo vzťahu k žalobcovi právoplatne vydané správne rozhodnutie o odstránení stavby v roku 2009. Správny orgán mal teda vo vzťahu k žalobcovi konanie zastaviť, prípadne správne konanie opätovne nezačať. Je zjavné, že územný plán z roku 2007 sa ohľadom dotknutej stavby vôbec nezmenil a pre rozhodnutie správnych orgánov bol rozhodujúci stav v čase vyhlásenia oboch správnych rozhodnutí.

Na základe uvedených dôvodov žiadal odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril len pribratý účastník, O.X., ktorý informoval súd, že žalobca, ktorý bol neschopný zúčastniť sa pojednávania zo zdravotných dôvodov, celý deň pracoval na poli s traktorom. Z jeho strany sa teda jedná o snahu mariť rozhodnutie.

Uviedol, že stavebný úrad v danej veci dlhé obdobie riadne nekoná.

Žiadal rozsudok krajského súdu potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo

povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Súdy prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu, posúdiac argumentáciu odvolacích dôvodov žalovaného konštatuje, že sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa len nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.):

Úlohou odvolacieho konania je preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného v napadnutej časti dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného č. ObU-ZA-OVBP2-2014/011273-1/Pál zo dňa 11.07.2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Čadca, č. j. VD/2778/2013/St zo dňa 14.01.2013, ktorým mu nariadilo odstrániť "Stavebné objekty slúžiace na ustajnenie hospodárskych zvierat" na pozemku v k. ú. L., parc. č. 15146/3 KN - C ŠVS/2013/2598-GGL zo dňa 15.4.2013.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že prvostupňový správny orgán, mesto Čadca, vydal dňa 20.7.2009 rozhodnutie o odstránení stavby, ktorým nariadil žalobcovi odstrániť stavebné objekty slúžiace na ustajnenie hospodárskych zvierat na pozemku parc. č. 15146/3 v k. ú. L. a vrátenie terénu do pôvodného stavu. Vo výrokovej časti tohto rozhodnutia určil stavebníkovi podmienky realizácie rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2009. Na odstránenie nepovolenej stavby bola určená lehota 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Nepovolené stavby sa nachádzali na pozemku vo vlastníctve pribratých účastníkov v 1. a 2. rade (O. A. ml., nar. XX.X.XXXX, P. A.), s ktorými má žalobca uzavretú nájomnú zmluvu. Žalobca v určenej lehote svoju povinnosť uloženú predmetným rozhodnutím nespĺnil.

Obvodnému úradu Žilina bol následne doručený podnet pribratej účastníčky v 3. rade, Mgr. O. S., ktorá žiadala o preskúmanie postupu stavebného úradu, Mesta Čadca, vo veci nariadenia odstránenia stavebných objektov slúžiacich na ustajnenie hospodárskych zvierat na uvedenom pozemku. Obvodný úrad Žilina oznámil prvostupňovému správnenému orgánu, že postupoval v rozpore so zákonom a vyzval ho na začatie nového konania na odstránenie stavebných objektov z dôvodu, že uplynula trojročná lehota na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 71 ods. 3 správneho zákona, v dôsledku čoho už nie je v právomoci stavebného úradu vymáhať vykonanie rozhodnutia o odstránení stavby. Na základe uvedeného, Mesto Čadca ako príslušný stavebný úrad, začalo konanie podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona a vyzvalo žalobcu, aby v lehote do 7 dní odo dňa doručenia oznámenia predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom a osobitnými predpismi. Následne stavebný úrad oznámil začatie konania o odstránení stavby "Objekty na ustajnenie hospodárskych zvierat" na pozemku parc. č. C - KN 15146/3 v katastrálnom území L. a oznámil účastníkom, že môžu nahliadnuť do podkladov pre rozhodnutie a podať námietky. Písomne sa vyjadrili účastníci konania, a to Mgr. O. S. a O. S., ktorí trvali na odstránení predmetných objektov.

Následne vydal stavebný úrad dňa 14.1.2014 rozhodnutie o nariadení odstránenia stavby - stavebných objektov slúžiacich na ustajnenie hospodárskych zvierat na pozemku parc. č. C - KN 15146/3 v katastrálnom území L. a žalobcovi určil podmienky pre výkon predmetného rozhodnutia.

Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal prekážku rozhodnutej veci s poukazom na rozhodnutie zo dňa 20.7.2009.

Podľa ust. § 88 ods. 1 a 2 stavebného zákona,

(1) Stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie

a) závadnej stavby ohrozujúcej život alebo zdravie osôb, pokiaľ ju nemožno hospodárne opraviť,

b) stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom,

c) stavby, na ktorú bolo zrušené stavebné povolenie (§ 102 ods. 3),

d) dočasnej stavby, pri ktorej uplynul určený čas jej trvania alebo pominul účel, na ktorý bola zriadená.

(2) Odstránenie stavby podľa odseku 1 písm. b) nariadi stavebný úrad vlastníkovi stavby, ktorý je stavebníkom, alebo nájomcovi stavby, ak je stavebníkom podľa § 58 ods. 3.

Podľa ust. § 88a ods. 1 stavebného zákona,

(1) Ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa ust. § 71 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), ak účastník konania nesplní v určenej lehote dobrovoľne povinnosť uloženú mu rozhodnutím, ktoré je vykonateľné (§ 52 ods. 2), alebo zmierom schváleným správnym orgánom alebo ním zostaveným výkazom nedoplatkov (ďalej len "rozhodnutie"), ich výkon sa uskutoční. Ak v rozhodnutí nebola určená lehota na plnenie, určí ju orgán, ktorý uskutočňuje výkon rozhodnutia; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Výkon rozhodnutia možno nariadiť najneskôr do 3 rokov po uplynutí lehoty určenej pre splnenie uloženej povinnosti.

Podľa ust. § 79 správneho poriadku,

Rozhodnutie ukladajúce nepeňažné plnenie sa vykoná náhradným výkonom, ukladaním peňažných pokút alebo priamym vynútením uloženej povinnosti.

Náhradný výkon spočíva v tom, že uložené práce a výkony sa uskutočnia na náklad a nebezpečenstvo povinného, ak uloženie prácu alebo výkon môže uskutočniť aj niekto iný ako povinný.

Ak náhradný výkon nie je podľa povahy veci možný alebo účelný, vymáha sa splnenie povinnosti uloženej rozhodnutím postupným ukladaním pokút; jednorazovo uložená pokuta nesmie prevýšiť sumu 1659 eur.

Podľa ust. § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku, správny orgán konanie zastaví, ak v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

Podľa Čl. 13 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky,

(1) Povinnosti možno ukladať

a) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd,

(4) Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Podľa Čl. 20 ods. 1 prvá, druhá, tretia veta a čl. 3 ústavy, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva.

Vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie,

prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

Správny poriadok výslovne neupravuje problematiku platnosti a účinnosti rozhodnutí, rieši iba otázku právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutí. Platnosť rozhodnutia znamená, že akt reálne existuje ako výsledok určitého procesu. Okamih platnosti rozhodnutia nastáva, keď bolo v predpísanej forme doručené do sféry adresáta. Nesplnenie povinnosti uloženej účinným rozhodnutím je protiprávnym konaním. Vykonateľnosť nie je všeobecnou vlastnosťou všetkých rozhodnutí, ale len tých, ktoré ukladajú určitú právnu povinnosť, t.j. niečo vykonať, niečo sa zdržať alebo niečo strpieť. V danom prípade je prekluzívna lehota (3 roky) upravená v ust. § 71 ods. 2 správneho poriadku.

Najvyšší súd zistil, že pred vydaním prvostupňového rozhodnutia zo dňa 14.1.2014, uplynula lehota na vykonanie uloženej povinnosti žalobcom ako i na vynútenie splnenia povinnosti, ktorá bola žalobcovi uložená rozhodnutím správneho orgánu zo dňa 20.07.2009.

Podľa právnej teórie, právnym dôsledkom právoplatne rozhodnutej veci je tzv. formálna právoplatnosť. Jej podstata spočíva v tom, že ak sa v tej istej veci už právoplatne rozhodlo, opätovne konať o nej nemožno s výnimkou prípadu, ak sa podstatne zmenil skutkový stav. Správny orgán pred zastavením konania z tohto dôvodu preto musí skúmať, či ide o totožnosť veci. Táto je daná vtedy, ak ide o totožných účastníkov, totožnosť predmetu a rovnaký skutkový stav. Uvedené podmienky totožnosti musia byť splnené kumulatívne.

V rozhodnutí VD/2008 A/198/Ča zo dňa 20.7.2009, stavebný úrad nariadil žalobcovi odstrániť stavebné objekty slúžiace na ustajnenie hospodárskych zvierat na pozemku č. KN 15146/3 v katastrálnom území L. a vrátiť terén do pôvodného stavu s tým, že odstránenie nepovolenej stavby vykoná najneskôr do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2009 a lehota na odstránenie nepovolenej stavby žalobcovi uplynula dňom na 24.9.2009. Odvolací súd zistil, že žalobca povinnosť uloženú predmetným rozhodnutím doposiaľ nespĺnil, čím sa dopustil priestupku, tak ako je kvalifikovaný v ustanovení § 105 ods. 3 písm. e) stavebného zákona. Správne orgány v predmetnom konaní nepristúpili k žiadnym úkonom, účelom ktorých by bolo donútenie žalobcu k odstráneniu nepovolenej stavby (napr. ukládanie pokút, odstránenie stavby na náklady žalobcu a pod.), pričom lehota na použitie donucovacích prostriedkov uplynula po troch rokoch od doby, kedy sa povinnosť mala splniť, t.j. 24.9.2012 (§ 107 ods. 1 stavebného zákona). Uplynutím tejto doby fakticky skončila účinnosť rozhodnutia č. VD/2008 A/198/Ča zo dňa 20.7.2009.

V prípade, ak by na základe uvedených okolností súd pripustil námietku žalobcu o prekážke rozhodnutej veci, znamenalo by to, že predmetné nepovolene stavby by boli "legalizované" a nebola by možná žiadna náprava nezákonného stavu. Svojevoľným konaním žalobcu však došlo k zásahu do práv a záujmov tretích osôb, vlastníkov susedných pozemkov ako i k rozporu s verejnými záujmami, vyplývajúcimi z platného územného plánu mesta Čadca. Vzhľadom na márne uplynutie času, v ktorom by správne orgány mohli vynútiť splnenie uloženej povinnosti žalobcom, ktorý dobrovoľne nepovolene stavby neodstránil, došlo k situácii, ako keby rozhodnutie č. VD/2008 A/198/Ča zo dňa 20.7.2009 s jeho následkami, neexistovalo. Zákon s takouto možnosťou, t. j. nevykonaním uloženého opatrenia a jeho nevynútenie zo strany správnych orgánov nerieši. Je však v rozpore s ústavnými princípmi, aby mohol občan právneho štátu využiť takúto situáciu na úkor verejného záujmu a práv iných osôb, legalizovať nezákonný stav, využívajúc na svoju ochranu nedostatky v procesných postupoch a tieto uprednostňovať pred hmotnoprávnymi predpismi.

Po posúdení tohto stavu odvolací súd dospel k záveru, že existencia rozhodnutia, riešiacoho ten istý skutkový stav, ktoré vzhľadom na uplynutie času stratilo svoju účinnosť (vrátane vymožitelnosti), nemôže predstavovať prekážku rozhodnutej veci, a teda nemôže byť dôvodom pre zastavenie konania, tak ako to požadoval žalobca.

Postup súdu v konaniach podľa piatej časti O.s.p. upravuje ust. § 250g ods. 1 a 2 O.s.p. odlišne od všeobecnej úpravy v ust. § 101 O.s.p. tak, že ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v §

250f, predvolá predseda senátu na pojednávanie účastníkov; naň si môže vyžiadať potrebné podklady, prípadne aj ďalšie písomné vyjadrenia účastníkov.

Ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

Odlíšnosť úpravy vyplýva z charakteru správnych súdnych konaní, v ktorých sa spravidla nevykonáva dokazovanie, súd vychádza zo skutkových zistení správnych orgánov v čase vydania ich rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.). Prítomnosť účastníka konania na pojednávaní je zárukou jeho práva vyjadrovať sa k vykonávaným dôkazom, klásť svedkom otázky a pod., pričom takéto úkony sa na pojednávaní vo veciach prieskumu správnych rozhodnutí, obvykle nerealizujú. Dokazovanie nebolo vykonávané krajským súdom ani v predmetnom konaní, v rámci verejného pojednania veci.

Žalobca bol v konaní právne zastúpený advokátom, ktorého dňa 26.8.2014 splnomocnil v plnom rozsahu na svoje zastupovanie vo veci, t.j. zúčastňovať sa aj na úkonoch v konaní pred súdom. Prvostupňový súd nariadil pojednávanie na deň 25.2.2014, ktoré bolo z dôvodu PN žalobcu odročené. Žalobca žiadal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odročiť z dôvodu svojho zdravotného stavu aj pojednávanie nariadené na deň 22.4.2015, predložil doklad vystavený dňa 20.4.2014 o návšteve lekára, práceneschopný v čase pojednávania nebol. Neuviedol žiaden iný dôvod (napr. žiadosť o osobné vypočutie, predloženie dôkazu za účelom zistenia skutkového stavu a pod.), pre ktorý by malo byť pojednávanie opätovne odročené. Právny zástupca žalobcu nepredložil žiaden argument, v dôsledku ktorého by malo byť pojednávanie odročené pre existenciu vážnej prekážky brániacej mu hájiť právo svojho klienta na predmetnom pojednávaní.

Za danej situácie odvolací súd dospel k záveru, že v konaní nebol zistený dôvod brániaci prvostupňovému súdu vec prejednať na nariadenom pojednávaní aj bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

V posudzovanom prípade odvolací súd nezistil takú vadu v konaní správneho orgánu a súdu prvého stupňa, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, žalovaný na náhradu nemá právny nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.